

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 6T/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116011319
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baločko
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7116011319.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I predsedom senátu JUDr. Martinom Baločkom a prísedacimi Ing. Richardom Hojerom a Klárou Remiášovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.10.2016 v Košiciach taktó

rozhodol:

A. § 285 písm. a/ Tr. por. obžalovaného:

O. C., nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom G., ul. S. č. XX, t.č. v Q. G.

spod skutku obžaloby Okresného prokurátora Košice I, sp. zn. 1 Pv 66/16 v ktorom sa vidí zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. c/d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že :

od mesiaca apríl 2015 do 26.05.2016 vynímajúc obdobia od 11.05.2015 do 31.08.2015 a od 14.03.2016 do 09.05.2016 v byte nachádzajúcom sa v Košiciach na ul. Varšavskej č. 21 týral svojho otca M. C. a svoju matku V. C. a to tým spôsobom, že pod vplyvom alkoholu ich fyzicky napádal, vulgárne im nadával, vykrúcal im ruky, rozbíjal nábytok a zariadenie bytu, správal sa agresívne, vyhrážal sa im a citovo ich vydieral, že vyskočí z okna, pričom dňa 17.01.2016 v predmetnom byte pod vplyvom alkoholu žiadal od otca M. C. lieky a keď ich nedostal, rozbil mobilný telefón M. C. hodením o dlážku, ďalej kopancami a údermi poškodil interiérové dvere bytu a porozbíjal poháre v kuchyni a dňa 23.05.2016 v čase o 18:50 hod. pod vplyvom alkoholu pýtal peniaze od svojej matky, ktorá keď mu ich nechcel dať, tak jej vulgárne nadával do blbcov, že je šialená ako jej matka, že je stará krava a že mu s otcom zničili život, kedy poškodená vyšla z bytu, a ho nepočula, ju dostihol a ďalej jej nadával, kričal na ňu a roztrhol jej tašku a notebook a vzal notebook, načo mu poškodená dala peniaze, aby prestal kričať, následne s peniazmi odišiel a vrátil sa naspäť do bytu v čase okolo 22.00 hod. pod vplyvom alkoholu a bez notebooku, pričom o 02.00 hod. vytrhol okno z pántov v byte vo svojej izbe, roztrhal žalúzie, rozbil domáci telefón, v kuchyni olial poškodenú vodou, poškodená vybehla z bytu zavolať hliadky PZ, kde ju obvinený dostihol na chodbe a ťahal ju späť do bytu, kričal, že si podreže ruky a vytiahol nôž zo zásuvky, po príchode hliadky PZ sa päšťami udieral do hlavy so slovami, že nechce žiť a dňa 25.05.2016 opäť pod vplyvom alkoholu v byte na ul. Varšavská č. XX napadol poškodenú V. C. päšťou ruky do oblasti pravého oka, po čom sa snažila ujsť do spálne v byte, kde sa chcela zamknúť, no obvinený ju chytil za ľavú ruku a opäť ju udrel päšťou do oblasti pravého oka, poškodený M. C. privolať hliadku PZ, po jej príchode sa ďalej pokúšal fyzicky napádať svojich rodičov, pričom v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol za taký čin odsúdený rozsudkom OS Košice I, sp. zn. 6T 16/15 z 27.3.2015, právoplatným 27.3.2015 - zločin podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona

oslobodzuje,

pretože nebolo dokázané, že skutok sa stal, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného O. C., výsluchom svedkov M. C. a V. C., prečítaním listinných dôkazov a dospel k záverom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Obžalovaný O. C. počas výpovede tak na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní kategoricky poprel spáchanie skutku. Uviedol, že rodičov nikdy psychicky alebo fyzicky netýral. Potvrdil, že v domácnosti v ktorej žije so svojimi rodičmi vznikali isté hádky, väčšinou s mamou. Išlo o hádky kvôli peniazom a nadmernému užívaniu alkoholických nápojov obžalovaným. Svoje konanie ohľadom hádok ľutuje, vždy to bolo pod vplyvom alkoholu a bez úmyslu poškodiť rodičom. Rodičov má rád, chce im byť do budúcnosti nápomocný. Rodičia mu odpustili, pravidelne ho vo väzbe navštevujú a dvakrát do týždňa si vymieňajú listy. Svojich problémov s alkoholom si je vedomý a chce sa ústavne liečiť. V minulosti bol hospitalizovaný na Skladnej ulici, kde sa dobrovoľne liečil. K skutku zo dňa 17.1.2016 vypovedal, že mama odišla do Rožňavy za bratom, nakoľko bol chorý, obžalovaný ostal sám s otcom doma. Opil sa, spadol mu čajník, od otca chcel lieky, ktorý mu ich nechcel poskytnúť. Obžalovaný vytlačil dvere do spálne v domnení, že tam nájde lieky. Otec zatelefonoval mame, že už to ďalej s ním nevydrží, preto mama zavolała políciu. Po tomto skutku sa bol menovaný liečiť na Skladnej. Dňa 23.05.2016 prišiel obžalovaný domov opäť opitý, zaspal a keď sa v noci zobudil, začal sa hádať s mamou, že kde má notebook. Mama tvrdila, že si ho nechal v krčme, čomu neveril. Priznal, že hovoril o samovražde, ale nie s cieľom citovo vydierať rodičov. Po tomto skutku bol hospitalizovaný na psychiatrii v dňoch 24 až 25. 05. 2016. Rodičia mu tam na návštevu doniesli cigarety, ktoré mu ukradli. Bol z toho impulzívny, našťvaný, preto podpísal reverz. Keď prišiel domov, mal ísť do mesta na jedno stretnutie s kamarátkou, ktoré sa však nekonalo, tak sa opil a po príchode domov sa opätovne hádal s mamou aj kvôli podpísanému reverzu aj kvôli súdu, preto mama opätovne na neho zavolała políciu. S mamou sa hádali len verbálne, nie je pravdou, aby po príchode hliadky chcel rodičov napadnúť fyzicky. Nikdy sa rodičom nevyhrážal, vulgárne im nenadával, fyzicky ich nenapadol. Priznal, že pod vplyvom alkoholu koná impulzívne, čo na druhý deň ľutuje a ospravedľňuje sa rodičom. S inými osobami konflikty nemá.

Svoje zákonné právo nevypovedať v predmetnej trestnej veci na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní využil otec obžalovaného M. C..

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa V. C., ktorá netrvala na všetkom, čo uviedla v prípravnom konaní. Vypovedala, že obžalovaný je jej synom. Prvá výpoveď, ktorú učinila pred vyšetrovateľom nie je zapísaná správne. Pridržiava sa druhej výpovede z prípravného konania. Pripustila, že syn pil, z čoho vznikali hádky, nakoľko ona sa ako matka nevedela zmieriť s tým, ako žije, že kvôli alkoholu nedokončil školu, pričom patril k najlepším žiakom. Hádky boli pod vplyvom alkoholu syna, hlavne kvôli peniazom a liekom na spanie, keďže syn nevedel spať. Išlo o hádky vo večerných hodinách a keďže brala ohľad aj na susedov kvôli hluku, tak často volala políciu. Nebolo to kvôli strachu. Kategoricky odmietla akékoľvek týranie zo strany syna, je pravda, že svojou nespavosťou často krátko v noci chodil po byte, fajčil, svietil, napúšťal si vaňu, čo do určitej miery rušilo aj jej spánok, ale nejednalo sa o týranie. Svedkyňa predložila súdu dôkaz o liečení na psychiatrii z dôvodu starostlivosti o matku, ktorá bola vážne chorá, preto navštívila psychiatrickú ambulanciu už v januári 2006. V roku 2010 po smrti mamy v liečbe na psychiatrii pokračovala. S výsledkami a závermi znaleckého posudku Dr. N., v ktorom ju vyhodnotil ako týranú ženu aj napriek skutočnosti, že mu niekoľkokrát zdôrazňovala, že sa necíti byť týraná ani po psychickej ani po fyzickej stránke. Vyjadrila sa aj k posudku na manžela, kde pán Dr. N. manžela takisto vyhodnotil ako týraného človeka, pričom manžel sa vyšetreniu ani nepodrobil. Bol sa tam ukázať, kde odmietol akékoľvek vyšetrenie aj výpoveď a odišiel. Bežné hádky so synom popísala tak, že po sebe kričali, syn ju však úmyselne nikdy nenapadol, nikdy neudrel, skôr keď prišla polícia, sám seba poškodzoval. Situácia, keď mal obžalovaný svedkyňu akože buchnúť, nešlo o úmyselné buchnutie, obžalovaný bol po cca 9 tabletkách diazepanu, ktoré dostal po prepustení z psychiatrie, tie zapil alkoholom, bol úplne mimo, nepríčetný. Keď obžalovaný búchal na WC, tak sa išla pozrieť, čo sa tam deje, on sa prudko otočil, nevedela uviesť, či chcel buchnúť do dverí a vtedy ju zasiahol do oblasti tváre, avšak nemala žiadne zranenia, nešlo o úmyselné buchnutie. Dodala, že syn sa jej nikdy nevyhrážal a podľa nej si tento nič z verbálnej komunikácie a hádok pod vplyvom alkoholu nič nepamätá. Naďalšie otázky odmietla svedkyňa odpovedať.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedkyne M. F. O. z prípravného konania, ktorá uviedla, že obžalovaného pozná len z videnia a registruje ho stále pod vplyvom alkoholu. Pravidelne po večeroch vyzvára na zvončeky budí ľudí v bloku. Z bytu C. veľakrát počula krik a hádky, rozbíjanie tanierov a približne každé dva týždne bola privolaná policajná hliadka. Osobne bola párkrát aj u C., aby obžalovaného ukludnila, pričom videla ako sa jeho rodičia hádajú a potom bijú. Uvedené sa opakovalo pravidelne, videli to aj iní susedia.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. súd prečítal závery znaleckých posudkov znalca A. N. H. z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých. V posudku na poškodených V. C. a M. C. znalec uvádza, že u V. C. treba konštatovať nástup závažných psychických problémov, kvôli ktorým je aj v psychiatrickej starostlivosti a liečbe. U M. C. jeho impulzivita a podozrievavé a vzťahovačné správanie k okoliu rovnako s najväčšou pravdepodobnosťou predstavujú jeho emočnú reakciu na opakované zážitky neúmerne vysokého stresu. Znaky týrania podľa znalca u poškodených nebolo možné posúdiť.

Zo záverov znaleckého posudku znalca M. O. M. X. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria), sexuológia na obžalovaného vyplýva, že tento netrpí duševnou chorobou, nie je duševne chorý. Osobnosť obžalovaného zhodnotil ako emočne nestabilnú, impulzívnu, so zníženou frustračnou toleranciou, so sklonom ku skratovým reakciám, pričom nejde o duševnú chorobu, ale o trvalú povahovú odchýlku. Obžalovaný v čase spáchania skutku mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, mohol ovládať svoje konanie; rozpoznávací a ovládacie schopnosti obžalovaného boli znížené len pod vplyvom užitého alkoholu, vo forenzne nepodstatnej miere. Znalec v posudku taktiež uviedol, že obžalovaný je pod vplyvom alkoholu zvýšene dráždivý, výbušný, verbálne i brachiálne agresívny, odporučil opätovné nariadenie ochranného protialkoholického liečby ústavným spôsobom.

Znalkyňa A. I. G. z odboru psychológia v záveroch ňou vypracovaného posudku na obžalovaného C. uviedla, že masívne sklony k násiliu a k týraniu u neho zistené neboli, avšak konzumáciou alkoholu u neho dochádza k podnecovaniu agresívnych prejavov správania sa obžalovaného.

Po prečítaní záverov znaleckých posudkov obhajkyňa obžalovaného namietala závery znaleckého posudku Dr. N., kde počas znaleckého dokazovania svedok C. neprehovoril so znalcom ani slovo a znalec z neho urobil týraného človeka. Rovnako namietala aj závery znaleckého posudku ohľadom pani C., pričom poukázala na výpoveď samotnej svedkyne C. a na informácie uvedené aj v lekárskom potvrdení predloženom.

Súd oboznámil správu k priestupkom OO PZ Košice Ťahanovce (č.l. 168-171), podľa ktorej bolo voči O. C. evidovaných v roku 2013 8 priestupkových spisov proti občianskemu spolunažívaniu, v roku 2014 6 priestupkových spisov proti občianskemu spolunažívaniu, v roku 2015 4 priestupkové spisy proti občianskemu spolunažívaniu. Všetky priestupky za rok 2013 a 2014 boli ukončené predložením na Okresný úrad OVVS Košice. 3 spisy v rok 2013 boli ukončené predĺžením na príslušný odbor Okresného úradu Košice a 1 priestupkový spis doposiaľ nie je ukončený.

Podľa správy ÚVV a ÚVTOS Košice na obžalovaného, nie je tento bližšie hodnotený.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ raz súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 6T 16/2015 bol uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa §208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Zároveň mu bolo uložené ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou.

Z potvrdenia O. R. N. zo dňa 23.08.2016 je zrejmé, že V. C. je v starostlivosti ambulancie od 16.01.2006 pre depresívne stavy.

Hodnotiac vyššie podrobne popísané dôkazy, ako i ďalšie listinné a vecné dôkazy, ktoré súd na hlavnom pojednávaní vykonal v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, ktoré sa týkajú skutkových zistení obžalovaného O. C. spod obžaloby oslobodil. Vychádzal pritom z nasledovných skutočností.

H. činu zločinu týrania blízkej a zverenej osoby v zmysle § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c, d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. sa dopustí ten, kto týra blízku osobu spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, údermi, spôsobením rán, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a obmedzuje jej bezpečnosť a spáchal taký čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

H. sa rozumie zlé zaobchádzanie s blízkou osobou alebo osobou, ktorá je v starostlivosti alebo výchove, ktorým páchatel' prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti. Vyznačuje sa určitou trvalosťou, prípadne aj sústavnosťou alebo opakovanými útokmi, ktoré takáto osoba vzhľadom na jeho hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť považuje za ťažké príkorie, ponižovanie. Trvalosť páchatel'ovho konania je nutné posudzovať v závislosti od intenzity zlého zaobchádzania.

A. § 2 ods. XX Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obžalovanému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a to v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

A. § 2 ods. XX Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne nezávisle od toho, alebo ich obstaráva súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V celom trestnom konaní nebolo preukázané bez pochybnosti, že došlo zo strany obžalovaného k týraniu svojich rodičov. Vo veci samotnej nebol produkovaný dôkaz, ktorý by jednoznačne potvrdil, že došlo k spáchaniu trestného činu. Súd v tomto smere poukazuje na to, že konaním obžalovaného nebolo preukázané týranie poškodených predovšetkým na výpoveď samotného obžalovaného, ktorý potvrdil, že pije, avšak kategoricky vyvrátil, aby svojich rodičov týral, či fyzicky alebo psychicky. Uznal, že došlo k nezrovnalostiam, hádkam. Spomenul situáciu, keď hľadal lieky, ktoré mu otec nechcel odovzdať, viac sa oprel o dvere a vytlačil sklo. A. skutku možno vyvodit' aj z výpovede poškodenej matky obžalovaného, ktorá deklarovala tvrdenia obžalovaného. Pripustila, že syn pil, z čoho vznikali hádky a ona ako matka sa s tým nevedela zmieriť. K hádkam dochádzalo len v čase, keď bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu. Išlo o hádky kvôli peniazom a liekom na spanie. S. polícia bolo len z dôvodu, že k hádkam dochádzalo vo večerných hodinách a kvôli rešpektu voči susedom, určite nešlo o nejaký strach. Odmietla akékoľvek týranie zo strany obžalovaného. Svedkyňa vyvrátila aj situáciu, kedy ju mal obžalovaný buchnúť, kde detailne popísala, že nešlo o úmyselné buchnutie, nakoľko obžalovaný bol po cca X tabletkách diazepamu, ktoré dostal po prepustení z psychiatrie, tie zapil alkoholom, bol úplne mimo, nepríčetný a pri otočení ju zasiahol do oblasti tváre, avšak nešlo o úmyselné udretie. Nedošlo k žiadnemu zraneniu. Svedkyňa predloženou lekárskou správou o liečení na psychiatrii od roku XXXX, po chorobe a následnej smrti jej matky poprela závery posudku, podľa ktorého mala absolvovať psychiatrické vyšetrenia po týraní obžalovaným. Súd si neosvojil ani závery znaleckého posudky týkajúce sa týrania otca obžalovaného, kde svedok nespolupracoval so znalcom a tento aj napriek akejkoľvek komunikácii s pacientom toho vyhodnotil ako týraného. Týraná osoba musí vzhľadom na páchatel'ovu hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť považovať za ťažké príkorie alebo ponižovanie, čo poškodení teda rodičia obžalovaného kategoricky odmietajú.

A. súčasne platného kontradiktórneho procesu dôkazy navrhujú a vykonávajú procesné strany a nie súd, takže súd iba vyhodnocuje stranami vykonané dôkazy. Z tohto dôvodu sa dôraz celého trestného konania presunul z prípravného konania na hlavné pojednávanie, v rámci ktorého sa dôkazy vykonávajú procesnými stranami pri aplikácii zásady ústnosti a bezprostrednosti nie je možné mechanicky a najmä účelovo sa pridrižovať tých dôkazov, resp. ich častí, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní, či už zákonne alebo nezákonne a ktoré stranám vyhovujú, ale je nevyhnutné brať do úvahy aj zmeny výpovedí, či dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, bez ohľadu na to, či táto zmena napomáha tej, či onej procesnej strane. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že aj keď obžalovaný bol dôvodne podozrivý, že sa dopustil skutku, avšak výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevznievajú jednoznačne. Nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako i nepriamych dôkazov, z ktorých by súd mohol vyvodit' bezpečný záver, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa skutočne stal. Predmetné dokazovanie neumožnilo urobiť jednoznačný záver, že skutok sa stal. Výrok

o vine musí byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa skutok stal. V predmetnej trestnej veci neexistuje žiadny priamy dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného.

A. § 264 ods. X Tr. por. ak sa svedok odchýli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, môže mu byť na návrh prokurátora, obžalovaného, alebo obhajcu zápisnica o jeho skoršej výpovedi predložená na vysvetlenie rozporov v jeho výpovediach.

A. § X64 ods. 2 Tr. por. predloženie skoršej výpovede podľa odseku 1 spočíva v prečítaní tých častí zápisnice o skoršom výsluchu, ku ktorým sa má vyslúchaný vyjadriť a vysvetliť rozpory medzi svojimi výpoveďami.

A. § 2 ods. XX Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní sme súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

R. bezprostrednosti vyžaduje, aby sa súd osobne oboznámil so všetkými dôkazmi, ktoré sú podkladom pre rozhodnutie a súčasne vylučuje, aby sa prihliadlo na dôkazy, ktoré neboli vykonané pri súdnom konaní.

R. objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje zistenia o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty nie, o púhu pravdepodobnosť s poukazom na hodnotenie dôkazov vykonaných pred súdom (§ 2 ods. 19 Tr. por.). Z uvedeného dôvodu súd postupoval podľa § 285 písm. a/ Tr. por. a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané bez odôvodnených pochybností, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať do 15 dní od oznámenia rozsudku.